

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæstio 1. Cur Pilato nihil respondit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

Tu dicis. Et cum accusaretur à principibus Sacerdotum, & senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus: Non audis quanta aduersum te dicunt testimonia? Et non respondit ei ad vllum verbum, ita ut miraretur præses vehementer.

QVÆSTIO I.

Cur Pilato nihil respondit?

§.1. Accusatur à multis, & de varijs criminibus; sed non reddit illi rationem ad vllum verbum, vti habet Syrus. Idq; licet staret ante præsidem nempe in aulam interiorem admissus Ioan. 18. 29. Pilatus miratur vehementer. Nempe hominem innocentissimum, non coherentibus testimonijs falso accusatum. Deinde eloquentissimum, qui aduersarios hæcenis insigni constantia retuderat, sese deserere, nec responsum dare ad ea, quæ dilui, & confutari magis gloriâ poterant. Nam audita defensione absolue reum capiebat. ὁ δὲ αὐτὸν ἀπαλλάττειν ἀπολογούμενος, inquit Chrysost.

Silentium Christi patientiæ, & mansuetudinis erat documentum: ne solliciti simus, si ad regum tribunalia per calumnias tracti damnemur. Indigna subiectio erat filio Dei, vt ad improbi hominis tribunal filiteretur, sed nos eo modo Deo reconciliati, ne ab illo iudice damnemur. Tacebat igitur: nam calumniæ inanes, etiam nemine refutante, euanescebant. Tam bonæ causæ erat, vt ne auditum quidem reum absolueret iudex pronuntiaret. Efficax igitur silentium erat, vt docet Athanas. de passione & cruce. Μη κηρύσσει ὁ ἰσχυρὸς καὶ σιωπῇ ἀδελφῶν ἡσυχάζει τὸν λαόν. οὐδὲν αὐτὸς φθέγγεται. καὶ οὐδὲν αὐτὸς λαλεῖν οὐτως ἡδυνήθη, καὶ πάλαι αὐτὸς τὸ σιωπῇ μαρτυρῇ τὸ αἰετὸν καὶ καθαρόν, τὸν δὲ ἰουδαίων τὴν ἐπίβλην ἐξήγεν. Si iudicatus Dominus non fuisset, in cruce fuisset Iudæorum inuidi. Postquam autem conlemnatus est, lateri neminem potuit. Pilatus quidem eius innocentiam, & puritatem, & insidias Iudæorum testatur est.

Et Chrysost. in hunc locum, ὁ δὲ ἰσχυρὸς οὐ κατήχησεν αὐτὸν, καὶ τὰν σιωπῇ. ἀλλ' ἡ λέγεισιν ὁ ἰσχυρὸς, διὰ τὴν τὸν δικαιοσύνην ἀνέστην, καὶ σιωπῇ αὐτὸς μὲν λέγεισιν καὶ μαρτυρῇ. Nihil enim habebant prorsus, quod etiam aduersus silentem arguerent: sed cum iustitiæ illius etiam silentiis redarguebatur, ita & tacendo dicacitatem atq; furorem illorum superabat.

§.2. Nec dubito tamen quin excelsa & heroica fortitudine Christus silentio accusationes discusserit, quod indignum iudicari professis sycophantiam se opponere. τὸν ἐγκαλέσαντες, inquit Theophylactus, οὐκ ἐπὶ λόγῳ ἀποκρίσας. Accusatores contempsit. Vt olim Scipio cum accusaretur; Hodie, inquit, vici Hannibalem. & comitatus auditorio in capitulum ascendit, indignatus cum illis litigare, quos seruauit. Quanto magis rex noster mendaciâ contemnere debuit?

Causa etiam tacendi erat, iudicis & accusatorum prauitas. Ita etiam Theophylactus. ἄλλο μὲν ἔδωκεν αὐτῷ τὸ κενεῖν καὶ τὸ λέγειν ἀποκρίσας. Aliud non respondit, vidit enim in excitatione iudicium non exerceri. Si multis & efficacibus se argumentis Dominus

purgasset, innocentia suæ dignitatem potius imminebat; cum enim Pilatus tandem minis adactus in mortem traditurus esset innocentem, sacerdotum Principes, quasi victoriâ potiti, etiam contra eius innocentiam triumphassent, quasi operose se defendens, nulla eloquentia causam suam probare iudici potuerit. Nunc silentem Iudex absoluit, quamuis re ipsa condemneret. Itaque Dominus etiam tacuit, satis dixit.

QVÆSTIO II.

Quomodo Rex fuerit?

§.1. A Lia à Iudæis obiecta crimina, tanquam friuola, & manifestè falsa, aure sua da Pilatus præterit. Crimen affectati regni examinat, tum quia ingens & periculosum, præsertim Tiberij imperio erat: tum quia speciem habebat, sequentibus Christum turbis, & ante dies paucos effusa ad eum venientem tota vrbe, & acclamante veluti regi.

Nec tamen in eo regni affectati vlla indicia reperiebatur. Non clandestina consilia, non arma, non milites, non opes acervata. Itaque nec hanc rem Pilatus vrget, nec eum creditur, sed cum dicerent: si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris: metu calumniæ damnauit innocentem.

§.2. Christus sacerdos in æternum spiritualem potestatem habuit, Matth. 28. Data est mihi omnis potestas. Sic Ioan. 21. Ephes. 4. 1. Cor. 12. 2. Cor. 13. & Luc. 22. & Ioan. 20.

Regnum igitur summum spirituale, maximumq; dominium in animas & corpora ex ea potestate habuit. Ego autem constitutus sum rex ab eo super montem sanctum eius. Psal. 2. Et posita à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam terminos terre. Sic Illa. 9. Ezech. 21. & 34. Huic potestati fuit etiam diuina plenissima omnium rerum, & causarum temporalium potestas. Hinc mandata & leges ab eo lata, & à Pauli tribunal inter Christianos erectum. Verè itaq; rex Iudæorum fuit, quamuis Dominatu regio vsus non fuerit, ne si Rempublicam attigisset, ambitionis, & tyrannidis suspicionem de se præberet. Moses Deut. 18. regiam eius potestatem indicat, c. 18. & Luc. 1. Promittitur illi sedes Davidis patris eius, non tantum spiritalis, sed etiam temporalis. Neq; enim pars regni Davidici, sed plena & absolutissima iurisdicctio Christo collata est. Regnum igitur absolutum in orbem terrarum habet, & per reges, & ministros suos exercet. Negat tamen regnum suum esse de hoc mundo, hoc est, esse tale, quale est Regum huius mundi, vt alios Reges excludant, cum metu teneant, vi & armis propugnent, & propagent.

VERSVS 15. 16. 17. 18. &c.

Per diem autem solemnem consueverat præses populo dimittere unum vinctum quem voluissent, habebat autem tunc vinctum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis dimittam vobis: Barabbam, an Iesum qui dicitur Christus? Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum.